

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהיא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 39
פרשת פנחס
י"ט תמוז
שנת ה'תשפ"ג



קרית ברסלב, ושאלו איפה המקום הזה, ואיפה ההוא, והראש ישיבה ענה להם על הכל בנחת ובסבלנות.

הבן של הראש ישיבה הערשי שאל: איך היא ההרגשה להיות בארץ ישראל? אמר לו הראש ישיבה: "הערשי, אני עושה איתך עסק, כשאתה מסיים את הש"ס אני לוקח אותך לארץ ישראל!"

נכנסו בשיחה על ההוצאות שעולות הנסיעה לרבינו על ראש השנה, אמר הראש ישיבה: "כאן בהיכל הקודש החיים לא עולים כסף, לחתן לא עולה, בגדים לילדים גם לא עולה, אפילו הקעמפ כבר גם לא עולה, והדבר היחיד שעדיין עולה, זה לנסוע לרבינו על ראש השנה, היום עולה לנסוע עם שני ילדים, חבילה של כסף! (עשר אלף דולר).

הראש ישיבה סיפר לאשתו שבחודש אלול תתקיים בישיבה שלשה חתונות בשבוע אחד, והראש ישיבה אמר: "אני אמרתי ל... שיעשה את החתונה שלו באלול, עוד לפני הימים טובים, להיות נשוי כבר בימים טובים זה סיפור אחר לגמרי..." ואחד מהנוכחים אמר שיש בעיה אחת עם מתחתנים באלול, שאחר כך מאוד קשה לנסוע לאומן, אמר לו הראש ישיבה: " ולהיות בחור זה לא קשה? ושנה אחרי החתונה זה לא קשה?... " וההוא אמר שבני המשפחה יכולים כבר להתערב, אמר לו הראש ישיבה: "אחרי החתונה יש כבר משפחה חדשה, אחרי החתונה 'האשה' היא המשפחה, בוודאי שאחרי החתונה צריכים להמשיך ולכבד את ההורים, אבל משפחה זה רק האשה והילדים!"

הראש ישיבה סיפר: "לפני כמה שבועות מכר אברך מהקריה בית שהיה בנכסים שלו והוא קיבל על זה מיליון דולר, הוא לקח את הכסף והביא אותו לראש ישיבה, והראש ישיבה מסר את הכסף לבניית בנין שלישי

החתן יוסף זינגר מספר: אודה את השם שזכיתי עוד פעם לאכול את סעודת יום השבת אצל הראש ישיבה שליט"א, אנסה לשתף את הציבור עם הקצת שאני זוכר. בחזרה מבית הכנסת, על המדרגות המובילות אל ביתו של הראש ישיבה, שאל אחד השכנים את הראש ישיבה שאלות שונות על הקריה, כמו: כמה אנשים גרים שם, איך יש שם פרנסה, וכיוצא, והראש ישיבה ענה לו ברוגע על כל השאלות וכשהוא אמר את ההערות שלו נענע הראש ישיבה בראשו.

אחד השאלות שהוא שאל היה: אם בחג השבועות יבואו כל תושבי הקריה להתפלל במניין של הראש ישיבה? והראש ישיבה ענה לו: " אני לא בונה חסידות ששם כולם צריכים לבוא להתפלל, אני בונה קהילה ולא חסידות".

אחרי שהוא עזב, אמר הראש ישיבה: "כשאחד שואל אותך על הקריה אתה לא צריך לענות על כל דבר, אתה מנענע עם הראש, 'מאה אלף דולר?' תנענע עם הראש, 'מאה אנשים גרים שם?' תנענע עם הראש, הוא לא שואל כדי לדעת כי זה בכלל לא מעניין אותו, פשוט הוא מצא אותך ואין לו עכשיו משהו אחר כדי לשוחח אתו, ולכן הוא צריך לשאול אותך שאלות..."

מיד כשנכנסו הביתה הכריז הראש ישיבה עם חיוך: "גוט שבת! גוט שבת!" הראש ישיבה אמר לילדים לאסוף את המשחקים שהיו פזורים על הריצפה, והראש ישיבה פירט לאשתו את כל האורחים שהוא הביא, והתיישבו ליד השולחן.

התחילו את הסעודה כמו כל שבוע, עשו קידוש, והראש ישיבה נטל את ידי כל הילדים, והראש ישיבה אמר לאחד הילדים שיגיש את הדגים וכך הלאה.

הילדים של הראש ישיבה הסתכלו על התמונות של הנסיעה של הראש ישיבה לארץ ישראל שהיו בגליון של

לתלמוד תורה, עכשיו מישהו אחר חיקה אותו והוא מכר את אחד הבתים שלו וקיבל על זה שלוש מאות אלף דולר, ואת כל הכסף הוא מסר לראש ישיבה".

ואשתו של הראש ישיבה שאלה אותו: מה הולכים לעשות עם הכסף? ענה הראש ישיבה: "התחילו עכשיו לבנות בנין במחנה אילן חיים (בקעמפ), בשביל בית הכנסת ובשביל התלמוד תורה, והכסף הזה ילך לבניין החדש".

הראש ישיבה סיפר שהשבוע נפתחה בקריה סופרמרקט חדשה וענקית, והראש ישיבה הרחיב על זה כמה הוא ענק, ושיהיו שם עוד חנויות. ואחד שאל איך סופרמרקט כל כך גדול יכול להשתלם כשיש בקושי כמה דיירים של הקריה, ואפילו שניקח בחשבון גם את האנשים שבאים בקיץ לקטסקילס הסמוכה, למה שכל האנשים של קטסקילס יבוא מעכשיו לקנות בסופרמרקט הזה? ענה לו הראש ישיבה שבקריה כבר גרים היום מאוד הרבה משפחות, ובכלל, הסופרמרקט הזה יותר זול מכל שאר הסופרמרקטים של קטסקילס.

באמצע השיחה שמעו את אחד הילדים בוכה חזק, וכשהוא הגיע לשולחן ראו שהראש שלו מלא עם דם, הראש ישיבה שאל אותו: "מה קרה?", והוא ענה שהתינוק יחזקאל זרק על ראשו חתיכה חדה, והראש ישיבה הביא את התינוק והראה לו על הדם שנוזל, והראש ישיבה עשה לו עם האצבע: "נו נו", והראש ישיבה הרגיע את הילד שנפצע עד שהוא חזר לשחק.

הבן של הראש ישיבה הביא דף עם השיר של האקדמות, והראש ישיבה עשה מזה עסק שלם, והתחיל לשיר ביחד אתו את האקדמות בקול רם והראש ישיבה נתן לו הרבה תשומת לב.

הראש ישיבה אמר לאחד הילדים להביא את הקרחונים, והראש ישיבה הכריז: "מי רוצה קרחונים" אבל אף אחד מהילדים לא הגיע, והראש ישיבה קם והתחיל לרקוד ולעשות כל מיני דברים מעניינים עם הקרחונים, ואז באו כל הילדים בריצה, וכולם רקדו עם הקרחונים והיה מאוד יפה לראות את זה.

אחרי הריקודים הכריז הראש ישיבה: "מי שיש לו סיפור מתפילה מקבל קרחון!" (שמתי לב, שהראש ישיבה בכלל לא מחכה שיספרו סיפור שלם מתפילה, ורק כשהם מתחילים להגיד: 'ביקשתי מהשם יתברך', כבר, הראש ישיבה נתון להם קרחון)

אחד מהילדים נדנד לראש ישיבה שיגיד כמה בדיחות, והראש ישיבה אמר:

אדם בא להתלונן אל הרופא, שבכל פעם שהוא שותה תה הוא מקבל כאבי עיניים, והרופא אמר לו: "לא יכול להיות כזה דבר! עכשיו אני רוצה לראות את זה פה במשרד שלי, לך תעשה תה". והוא עשה תה והרופא מבחין שהוא מערבב את התה עם כפית, ואחר כך הוא משאיר את הכפית בכוס, וכשהוא שותה הכפית דוקרת לו בעיניים...

אדם אחר היה בא כל יום אל הרופא כשהוא מתלונן על דבר אחר שכואב לו, יום אחד כאב לו העיניים ולמחרת כאב לו הרגל, יום אחד כאב לו הראש ויום אחד הבטן, וכך הוא הגיע כל יום להתלונן על כאבים במקום אחר, יום אחד עברה כל היום והוא לא הגיע לרופא, למחרת הוא הגיע לרופא, והרופא שאל אותו: "למה לא באת אתמול?" והוא ענה לו: "כי לא הרגשתי טוב"...

היה אחד שלא היה יכול לבטות את האות 'מ', ובמקום 'מ' הוא היה אומר 'ו'. והוא היה גבאי של בית הכנסת, ופעם אחת הוא הכריז: "ווזל טוב, ווזל טוב, לוונדל וושקוביץ נולדה וויידל!"... (וויידל = זנב, בת = מיידל).

כשהראש ישיבה סיפר את הבדיחות סובבו אותו כל הילדים מהופנטים, ובלעו כל מילה, וכשגמרו את הבדיחות הם לא הפסיקו לצחוק.

שרו זמירות ואחר כך שוחחו על מוזיקה, והראש ישיבה אמר: "יש ניגונים שפותחים את הלב, ואפשר לבכות עם זה טוב טוב, והראש ישיבה דיבר על הניגון "משה'לע" - כאן קטעו הילדים את השיחה ושאלו: "איזה משה'לע? מבומביי?" אז הראש ישיבה סיפר להם את כל הספור מההתחלה עד הסוף, והילדים עמדו מהופנטים.

והראש ישיבה סיפר להם שבזמן ההוא היו כולם מחכים לשמוע כבר את החדשות ששחררו אותם, והראש ישיבה אמר: "אחד סיפר לי שאז שמע המוהרא"ש כל יום את קול מבשר כדי לשמוע אם כבר שיחררו אותם", ואחד שאל: "מוהרא"ש היה שומע קול מבשר?" והראש ישיבה ענה לו: "בשעתו כל אחד חיכה לשמוע כבר חדשות טובות ששיחררו אותם".

אני מודה להקדוש ברוך הוא שזכיתי לאכול את הסעודה אצל הראש ישיבה שליט"א, אני מקווה שהקוראים החשובים יפיקו ממנו דברים יפים לעובדא ולמעשה.